

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om meddelelse af orlov til folketingsmand Bundvad.

Formanden: Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at den ønskede orlov meddeles. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmand Bundvad.

Formanden: Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at stedfortræderen indkaldes. (Ophold). Det er vedtaget. Overpolitibetjent Lykke Jørgensen vil herefter blive indkaldt som midlertidigt medlem af folketinget fra i dag at regne.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af forhandling om statsministerens redegørelse ved folketingsårets åbning.

(Foregående forhandling findes i tidenden sp. 108).

Forhandlingen genoptoges.

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard): Blandt de taler, der i går blev fremført, var også et indlæg af det ærede medlem hr. Knud Hertling. Jeg vil allerførst sige, at det selvfølgelig glæder mig, at hr. Knud Hertling var tilfreds med regeringens understregning af, at den erhvervspolitiske udbygning af Grønland skal fremmes, og jeg vil gerne svare ja til det ærede medlems spørgsmål om det ønskelige i, at problemerne omkring den grønlandske erhvervsstruktur kulegraves. Regeringen er enig i, at der er en meget væsentlig opgave her. Regeringen er i det hele taget klar over, at de erhvervsmæssige vanskeligheder i Grønland på en række områder er mere omfattende end tidligere, og derfor er det såre naturligt, at vi ser os om efter nye erhvervsmuligheder, selv om vi jo alle håber, at vanskelighederne på de traditionelle områder må være af forbigående art. Regeringen har allerede genfremsat sit

forslag til en erhvervsstøttelov for Grønland, og det ændringsforslag til mineloven, som fremsættes i den allernærmeste fremtid, svarer, så vidt jeg kan se, til hr. Knud Hertlings ønsker. Det er vigtigt og glædeligt, at interessen for de mange grønlandske problemer er meget stor. Jeg forstår hr. Knud Hertlings ønske om en generel Grønlandsdebat; men det vil nok, tror jeg, være rigtigt at afvente Grønlandsrådets møderække i december, inden vi tager endelig stilling.

Hr. Johan Nielsen vil jeg gerne takke for venlige bemærkninger og så sige, at jeg tror, jeg deler skæbne med alle hidtidige statsministre i at have en udbredt interesse i det gode samarbejde med Færøerne. Jeg er uden forbehold enig med det ærede medlem hr. Johan Nielsen i, at Færøernes erhvervsudbygning fortsat må ske gennem et samarbejde mellem Færøerne og Danmark.

Til hr. Henry Sørensen, som var inde på fiskernes problemer, vil jeg gerne sige, at jeg ikke tror, det er helt berettiget, som hr. Henry Sørensen udtalte, at nære skuffelse over, at der ikke er blevet ydet nogen kompensation til fiskerne som dækning for devalueringstabet. Det er muligt, det ærede medlem her kun har tænkt på de fiskere, der lander fisk i England; men man kan ikke efter regeringens opfattelse skille et erhvervs enkelte udøvere ud uden at tage hensyn til hele erhvervets øvrige forhold. Ser man på den samlede fiskeeksport, viser det sig jo, at der her er tale om en åbenbar modsætning til de forhold, der gør sig gældende for landbruget, idet nemlig en større del af den samlede fiskeeksport går til områder, hvor devalueringen alt andet lige skulle give større priser, medens det modsatte er tilfældet for landbrugseksporten, hvoraf langt den største del går til områder, hvor man på grund af devalueringen får lavere priser, og landbruget har som bekendt ingen mulighed for frit at vælge sine afsætningsmarkeder. Det er jo det tragiske kendetegn for den internationale handel med landbrugsvarer. Jeg tror derfor ikke, at det er holdbart at ville sammenligne fiskeriets situation med landbrugets netop i dette spørgsmål. At man så i øvrigt må dele den almindelige beklagelse af, at vilkårene for fiskeriet har været dårlige og fortsat ikke er gode, er en anden sag, og herom kan der mellem hr. Henry Sørensen og mig ikke opstå uenighed.